

17. november 2025
J.nr. 2024-9337

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 23 - Forslag til lov om ændring af minimumsbeskatningsloven, skattekontrolloven og lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet (Indførelse af standardskema til indberetning af oplysninger om ekstraskat, opdatering af bestemmelser om udveksling af oplysninger om ekstraskat og finansielle konti m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille i forbindelse med 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Ane Halsboe-Jørgensen

/ Per Hvas

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af minimumsbeskatningsloven, skattekontrolloven og lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet (Indførelse af standardskema til indberetning af oplysninger om ekstraskat, opdatering af bestemmelser om udveksling af oplysninger om ekstraskat og finansielle konti m.v.) (L 23)

Til titlen

1) Undertitlen affattes således:

»(Indførelse af standardskema til indberetning af oplysninger om ekstraskat og af indenlandsk ekstraskat på statsløse enheder og opdatering af bestemmelser om udveksling af oplysninger om ekstraskat og finansielle konti m.v.)«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Til § 1

2) Efter nr. 1 indsættes som nye numre:

»**01.** I § 47, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»Tilsvarende gælder statsløse gennemløbsenheder, når de er etableret efter dansk ret, og statsløse faste driftssteder, der har aktivitet i Danmark.«

02. I § 53, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Danmark«: », eller er omfattet af § 47, *stk. 1, 2. pkt.*«

[Indførelse af indenlandsk ekstraskat og oplysningspligt for statsløse koncernenheder]

3) Efter nr. 2 indsættes som nye numre:

»**03.** I § 53, *stk. 3*, ændres »med hjemsted i Danmark« til: »som nævnt i *stk. 1, 1. pkt.*«

04. I § 53, stk. 4, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Indgives standardskemaet med oplysninger om ekstraskat i overensstemmelse med stk. 2 i en jurisdiktion, hvor det pågældende rapporteringsår er et overgangsår, jf. § 51, stk. 4 og 5, er fristen for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat den frist, der er fastsat i lovgivningen i den jurisdiktion, hvori standardskemaet med oplysninger om ekstraskat indgives, dog ikke senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret. I de i 4. pkt. nævnte tilfælde skal oplysning om ekstraskatten, der er indberettet vedrørende koncernenheder som nævnt i stk. 1, 1. pkt., meddeles told- og skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor oplysningen foreligger i koncernen, dog ikke senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.««

[Indførelse af meddelelsespligt for statsløse koncernenheder og tilpasning af fristen til at indgive standardskema med oplysninger om ekstraskat centralt i en udenlandsk jurisdiktion og af forpligtelsen til at meddele visse oplysninger ved central indgivelse af standardskema med oplysninger om ekstraskat i en udenlandsk jurisdiktion]

4) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»05. I § 56, stk. 1, 1. pkt., ændres »har hjemsted i Danmark« til: »er omfattet af § 53, stk. 1, 1. pkt.««

[Skønsadgang ved manglende opfyldelse af oplysningspligten for statsløse koncernenheder]

5) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»06. I § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »der er 17 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret« til: »der er 2 måneder efter den frist for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat, der finder anvendelse efter § 53, stk. 4«.

»07. § 69, stk. 2, ophæves.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

»08. I § 69, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »15 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret eller 18 måneder efter den sidste dag i det rapporteringsår, der efter § 51, stk. 4 eller 5, er det omhandlede overgangsår« til: »den dag, der efter § 53, stk. 4, er fristen for at indgive standardskemaet med oplysninger om ekstraskat«.

[Tilpasning af stiftelsestidspunktet og fristen for rettidig betaling af ekstraskat, når standardskema med oplysninger om ekstraskat indgives centralt i udenlandsk jurisdiktion]

Til § 5

6) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Minimumsbeskatningslovens § 47, stk. 1, 2. pkt., § 53, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, og § 56, stk. 1, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 01, 02, 03 og 05, har virkning for regnskabsår, der påbegyndes den 31. december 2024 eller senere.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

[Virkningstidspunkt for den indenlandske ekstraskat på statsløse koncernenheder]

7) I *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 5, 1. og 2. pkt., og *stk. 7*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2-5,« til: »stk. 3, 2. pkt., *stk. 4*, 4. og 5. pkt., *stk. 5*, 1. og 2. pkt., og *stk. 7*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 04, og nr. 3-5, og minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 1, 1. pkt., og *stk. 2 og 3*, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5, 06, 07 og 08,«.

[Virkningstidspunkt for de yderligere ændringer, der ved ændringsforslag nr. 2, 04, og nr. 5, 06, 07 og 08, foreslås indsat i lovforslaget]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det foreslås, at undertitlen til lovforslaget affattes således »Indførelse af standard-skema til indberetning af oplysninger om ekstraskat og af indenlandsk ekstraskat på statsløse enheder og opdatering af bestemmelser om udveksling af oplysninger om ekstraskat og finansielle konti m.v.«

Ændringsforslaget medfører, at undertitlen på lovforslaget ændres som følge af ændringsforslag nr. 2, nr. 3, 03, og nr. 4 om indførelsen af indenlandsk ekstraskat på statsløse enheder.

Til nr. 2, nr. 3, 03, og nr. 4

Til nr. 2

Til 01

Det fremgår af minimumsbeskatningslovens § 47, at koncernenheder og medlemmer af en joint venture-koncern skal betale indenlandsk ekstraskat, når de har hjemsted i Danmark.

Formålet med den indenlandske ekstraskat i minimumsbeskatningsloven er, at Danmark opkræver eventuel ekstraskat af indkomst af aktivitet i Danmark, i stedet for at ekstraskatten opkræves i udlandet efter reglerne om enten indkomstmedregning eller underbeskattet overskud. Skatten tilfalder dermed Danmark frem for udlandet.

Herudover er det ofte administrativt lettere for koncernerne at betale den indenlandske ekstraskat, navnlig hvis alternativet er, at ekstraskatten skal betales efter reglerne om underbeskattet overskud. Det skyldes, at ekstraskatten efter reglerne om underbeskattet overskud skal fordeles mellem de lande, der har indført reglerne om underbeskattet underskud. Denne fordeling sker på baggrund af andelen af koncernens materielle aktiver og ansatte i de enkelte lande, der har indført reglerne. Særligt i store koncerner med aktivitet i mange lande kan denne fordeling være administrativt byrdefuld.

Det er en forudsætning for dansk indenlandsk ekstraskat, at enheden har hjemsted i Danmark. Der findes derfor koncernenheder, der udøver aktivitet i Danmark uden at være omfattet af dansk indenlandsk ekstraskat.

Den danske indenlandske ekstraskat omfatter således ikke statsløse gennemløbsenheder, der er etableret i Danmark, og statsløse faste driftssteder, der har aktiviteter i Danmark, da disse statsløse enheder ikke har hjemsted i Danmark, jf. minimumsbeskatningslovens § 5, stk. 2 og 3.

Dette indebærer, at danske gennemløbsenheder ikke omfattes af den indenlandske ekstraskat, men i stedet kan være omfattet af regler om underbeskattet underskud i udlandet, hvorved eventuel ekstraskat tilfalder udlandet, og koncernerne som beskrevet ovenfor får øgede administrative byrder.

Danske statsløse gennemløbsenheder er enheder, som Danmark anser for at være skattemæssigt transparente enheder, f.eks. kommanditselskaber (K/S'er), og som ikke er ultimativt moderselskab for en koncern eller forpligtet til at anvende reglen om indkomstmedregning i henhold til minimumsbeskatningslovens §§ 6-9.

Danske statsløse gennemløbsenheder, der også er transparente efter minimumsbeskatningsloven, dvs. hvor ejerne også anser enheden for transparent, vil normalt skulle allokere den regnskabsmæssige nettoindkomst til enhedens faste driftssteder, til enhedens koncernenhedsejere og/eller til andre ejere af enheden, jf. minimumsbeskatningslovens § 18. I sådanne tilfælde vil der derfor ikke skulle allokeres nogen indkomst eller noget tab til den statsløse gennemløbsenhed, hvorfor der ikke vil være nogen indkomst i gennemløbsenheden at pålægge ekstraskat.

Der er imidlertid enkelte tilfælde, hvor ikke hele indkomsten skal allokeres til andre enheder eller ejere.

Det vil bl.a. være tilfældet, hvor den transparente enhed er kontrolleret af en undtagen enhed. En undtagen enhed kan f.eks. være en nonprofitorganisation (f.eks. visse almennyttige fonde) eller et pensionsinstitut. I disse tilfælde allokeres indkomsten i den transparente enhed ikke til den undtagne enhed efter minimumsbeskatningslovens § 18, stk. 4, da den undtagne enhed ikke er en koncernenhed.

Den transparente enhed kan selv være en undtagen enhed efter minimumsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 7 eller 8, om nonprofitorganisationers investeringsenheder m.v. Dette vil dog ikke altid være tilfældet, f.eks. hvis en almennyttig fonds transparente enhed driver aktiv erhvervmæssig aktivitet, eller fonden ikke opfylder ejerskabsgrænsen på 95 pct. i minimumsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 7. Den transparente enhed kan også være undtaget som en pensionsserviceenhed efter minimumsbeskatningslovens § 4, nr. 34.

Tilsvarende kan der være statsløse faste driftssteder med aktivitet i Danmark, der ikke omfattes af den indenlandske ekstraskat.

Danmark følger som udgangspunkt den definition af faste driftssteder, der følger af OECD's modeloverenskomst. Udgangspunktet fraviges dog, hvis der måtte være aftalt en anden definition i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, f.eks. som

følge af, at overenskomsten følger en tidligere udgave af modeloverenskomsten. Dette harmonerer med definitionen af fast driftssted i minimumsbeskatningslovens § 4, nr. 13, litra a og b, og medfører, at der sjældent vil kunne opstå statsløse faste driftssteder.

Statsløse faste driftssteder vil alt andet lige ikke opstå, hvis der eksisterer en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og selskabets hjemland, idet det er en forudsætning for statsløse faste driftssteder, at Danmark har beskatningsretten efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og ikke udnytter beskatningsretten. Danmark beskatter imidlertid de faste driftssteder, der eksisterer efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Det faste driftssted omfattes derfor af definitionen i minimumsbeskatningslovens § 4, nr. 13, litra a, og anses for at have hjemsted i Danmark.

Statsløse fast driftssteder kan dog opstå i Danmark, hvor der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og selskabets hjemland. I disse tilfælde kan det statsløse faste driftssted opstå, hvis selskabets hjemland har en bredere definition af faste driftssteder end Danmark, dvs. bredere end definitionen i OECD's modeloverenskomst, og skattefritager indkomsten, der kan henføres til aktiviteten i det faste driftssted i Danmark.

I et sådant tilfælde vil der ikke være nogen selskabsbeskatning af det faste driftssted hverken i Danmark, da der ikke er noget fast driftssted efter danske regler, eller i bopælslandet, da det skattefritager indkomsten i det faste driftssted. Det statsløse faste driftssted vil derfor kunne omfattes af ekstraskat.

Den nuværende indenlandske ekstraskat i minimumsskatteloven omfatter ikke statsløse faste driftssteder.

Dette er i overensstemmelse med det generelle udgangspunkt om, at lande, der indfører en indenlandsk ekstraskat, ikke er forpligtede til at lade den omfatte statsløse gennemløbsenheder og faste driftssteder. Det skyldes, at der er tale om enheder, som landene ikke anser for hjemmehørende eller skattepligtige i landet efter selskabsskattereglerne.

Ekstraskatten bliver derfor opkrævet i udlandet efter enten reglerne om indkomstmedregning eller reglerne om underbeskattet overskud.

OECD-reglerne giver mulighed for, at landene, der har en kvalificeret indenlandsk ekstraskat, også anvender den indenlandske ekstraskat på statsløse gennemløbsenheder og faste driftssteder, hvis landene finder det hensigtsmæssigt.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 2, 01, at der i minimumsbeskatningslovens § 47, stk. 1, om indenlandske ekstraskat indsættes et 2. pkt., om, at den indenlandske ekstraskat tilsvarende gælder statsløse gennemløbsenheder, når de er etableret efter dansk ret, og statsløse faste driftssteder, der har aktivitet i Danmark.

Ændringsforslaget medfører, at statsløse gennemløbsenheder, der er etableret efter dansk ret, f.eks. danske kommanditselskaber eller partnerselskaber ejet af almen-nyttige fonde, omfattes af den indenlandske ekstraskat. Statsløse faste driftssteder med aktivitet i Danmark bliver ligeledes omfattet af den indenlandske ekstraskat.

Den indenlandske ekstraskat for de statsløse koncernenheder opgøres og beregnes med få undtagelser i overensstemmelse med de almindelige opgørelses- og beregningsregler i minimumsbeskatningslovens kapitel 5-11, jf. minimumsskattelovens § 48. Dette medfører bl.a., at minimumsbeskatningslovens § 18 om allokering af den regnskabsmæssige nettoindkomst for en koncernenhed, som er en gennemløbsenhed, finder anvendelse.

Til nr. 2, 02, nr. 3, 03, og nr. 4

Det fremgår af minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., at den enkelte koncernenhed, der har hjemsted i Danmark, som udgangspunkt er pligtig til og ansvarlig for at indgive skemaet med oplysninger om ekstraskat til Skatteforvaltningen. Der er dog alene tale om et udgangspunkt, idet pligten for den enkelte danske koncernenhed til at indgive skemaet fraviges, hvis de oplysninger, som koncernenheden ellers skulle have indgivet til Skatteforvaltningen, indgives af en anden koncernenhed. Det kan f.eks. være det ultimative moderselskab i koncernen, der indgiver skemaet til skatteforvaltningen i dets hjemland, som derefter udveksler informationen med Danmark.

Indgives oplysningsskemaet af en anden koncernenhed, skal den danske koncernenhed eller en anden dansk koncernenhed efter minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 3, meddele Skatteforvaltningen identiteten på den enhed, som indgiver skemaet med oplysninger om ekstraskat, den jurisdiktion, i hvilken denne enhed er hjemmehørende, og ekstraskatten, der er indberettet vedrørende koncernenheder med hjemsted i Danmark.

Indgives oplysningsskemaet om ekstraskatter ikke rettidigt af en koncernenhed med hjemsted i Danmark, kan Skatteforvaltningen ifølge minimumsbeskatningslovens § 56 foretage en skønsmæssig ansættelse af ekstraskatten for det pågældende regnskabsår. Tilsvarende gælder, hvis oplysningerne i oplysningsskemaet ikke er tilstrækkelige til at kunne danne grundlag for en korrekt ansættelse af ekstraskatten.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 2, 02, at i minimumsbeskatningslovens § 53, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »Danmark« », eller er omfattet af § 47, stk. 1, 2. pkt.« Det betyder, at minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., også skal finde anvendelse for koncernenheder omfattet af § 47, stk. 1, 2. pkt.

Det vil medføre, at en statsløs gennemløbsenhed, der er etableret efter dansk ret, og et statsløst faste driftssted, der har aktivitet i Danmark, lige som koncernenheder med hjemsted i Danmark, som udgangspunkt vil være pligtige til og ansvarlige for at indgive skemaet med oplysninger om ekstraskat til Skatteforvaltningen.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 3, 03, at i minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 3, ændres »med hjemsted i Danmark« til »som nævnt i stk. 1, 1. pkt.«.

Det vil medføre, at de oplysninger, der skal meddeles efter bestemmelsen, også vil omfatte ekstraskatten vedrørende statsløse gennemløbsenheder, der er etableret efter dansk ret, og statsløse faste driftssteder, der har aktivitet i Danmark.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 4, at i minimumsbeskatningslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., ændres »har hjemsted i Danmark« til »er nævnt i § 53, stk. 1, 1. pkt.«.

Det vil medføre, at de oplysninger, der skal meddeles efter bestemmelsen, også vil omfatte ekstraskatten vedrørende statsløse gennemløbsenheder, der er etableret efter dansk ret, og statsløse faste driftssteder, der har aktivitet i Danmark.

Provenumæssige konsekvenser

Ændringsforslaget vil medføre et begrænset merprovenu i Danmark, som dog på nuværende tidspunkt ikke kan kvantificeres.

De berørte koncerner vil skulle betale ekstraskatten i Danmark i stedet for i udlandet og opnår samtidigt lettelser af de administrative byrder.

Til nr. 3, 04

Det fremgår af minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 4, at fristerne for at indgive standardskemaet med oplysninger om ekstraskat, jf. stk. 1, eller meddelelser, jf. stk. 3, til Skatteforvaltningen er 15 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret i ordinære år og 18 måneder i det rapporteringsår, der, jf. § 51, stk. 4 og 5, er overgangså. Dermed er fristen i overgangsåret 3 måneder længere end i ordinære år.

Fristerne gælder, når standardskemaet med oplysninger om ekstraskat og meddelelser indgives til Skatteforvaltningen i Danmark af en koncernenhed, der er hjemmehørende i Danmark.

Minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 4, implementerer artikel 8.1 og 9.4 i OECD's GloBE-modelregler og artikel 44, stk. 7, og artikel 51 i minimumsbeskatningsdirektivet. Derfor vil fristerne være de samme i alle jurisdiktioner, der har gennemført reglerne ved kvalificeret lovgivning.

Fristerne for udvekslingen af oplysninger om ekstraskat mellem de kompetente myndigheder følger af afsnit 3 i OECD's modelaftale for en multilateral aftale om

automatisk udveksling af GIR-oplysninger mellem de kompetente myndigheder (GIR MCAA) og artikel 8ae, stk. 3 og 4, i DAC9. Også de skelner mellem, om rapporteringsåret er et overgangsår eller ordinært år. I overgangsåret skal oplysninger om ekstraskat udveksles snarest muligt og senest 6 måneder efter indgivelsesfristen for standardskemaet med oplysninger om ekstraskat i den afsendende jurisdiktion, mens fristen er 3 måneder for ordinære år. Dermed er også denne frist i overgangsåret 3 måneder længere end i ordinære år.

Minimumsbeskatningslovens bestemmelser tager ikke højde for, at fristen for indgivelse af standardskemaet (og meddelelser) i en udenlandsk jurisdiktion kan være tidsmæssigt forskudt i forhold til den frist, der ville gælde efter minimumsbeskatningsloven, hvis standardskemaet blev indgivet i Danmark. En sådan situation kan eksempelvis opstå, hvor den udenlandske jurisdiktion først gennemfører kvalificeret lovgivning efter 2024.

En konsekvens heraf er, at fristen for central indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat og herefter udveksling vil kunne afvige samlet med op til 6 måneder mellem Danmark og andre jurisdiktioner.

Indgiver et ultimativt moderselskab hjemmehørende i en udenlandsk jurisdiktion eksempelvis standardskemaet for rapporteringsåret 2026 (der følger kalenderåret) på vegne af en multinational koncern, der også omfatter en dansk koncernenhed, og er rapporteringsåret 2026 overgangsår i denne udenlandske jurisdiktion, men ordinært år efter minimumsbeskatningsloven, vil fristen for indgivelse af standardskemaet være den 30. juni 2028 i den udenlandske jurisdiktion, men den 31. marts 2028 i Danmark. Fristen for udvekslingen til de berørte jurisdiktioner vil tilsvarende være den 31. december 2028 i den udenlandske jurisdiktion, men den 30. juni 2028 i Danmark.

Indgivelsesfristen i relation til standardskemaet med oplysninger om ekstraskat kan i sådanne situationer ikke følge minimumsbeskatningslovens bestemmelser, men må nødvendigvis følge den frist, der er fastsat i lovgivningen i den jurisdiktion, hvor standardskemaet indgives centralt. Fristen bør dog, jf. fristerne fastsat i OECD's GloBE-modelregler og DAC9, aldrig være senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret. Dette bør præciseres i minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 4.

Fristen for indgivelse af meddelelser efter minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 3, bør imidlertid fastholdes, idet Skatteforvaltningen fortsat og inden for fristen efter minimumsbeskatningsloven bør modtage oplysning om, at standardskemaet med oplysninger om ekstraskat indgives i en udenlandsk jurisdiktion. I og med at fristen efter minimumsbeskatningsloven dog kan udløbe tidligere end fristen for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat i den udenlandske jurisdiktion, er koncernenheden ikke nødvendigvis i besiddelse af oplysninger om

den ekstraskat, der vil blive indberettet om koncernenheder hjemmehørende i Danmark. Denne oplysning bør således i sådanne tilfælde kunne afvente, at oplysningen foreligger i koncernen, dog ikke senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 3, 04, at der i minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 4, indsættes som 4. og 5. pkt., at indgives standardskemaet med oplysninger om ekstraskat i overensstemmelse med stk. 2 i en jurisdiktion, hvor det pågældende rapporteringsår er et overgangså, jf. § 51, stk. 4 og 5, er fristen for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat den frist, der er fastsat i lovgivningen i den jurisdiktion, hvori standardskemaet med oplysninger om ekstraskat indgives, dog aldrig senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret, og at i sådanne tilfælde, skal oplysning om ekstraskatten, der er indberettet vedrørende koncernenheder som nævnt i stk. 1, 1. pkt., først meddeles Skatteforvaltningen på det tidspunkt, hvor oplysningen foreligger i koncernen, dog ikke senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.

Ændringsforslaget medfører, at koncerner, der indgiver standardskemaet med oplysninger om ekstraskat i en udenlandsk jurisdiktion, skal overholde den frist, der er fastsat herfor i lovgivningen i denne jurisdiktion, som dog ikke kan være senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.

Ændringsforslaget medfører også, at koncernenheder eller udpegede lokale enheder i visse tilfælde kan vente med at give oplysning om ekstraskatten, der er indberettet vedrørende koncernenheder med hjemsted i Danmark, statsløse gennemløbsenheder, der er etableret efter dansk ret, og statsløse faste driftssteder, der har aktivitet i Danmark, til oplysningen foreligger i koncernen. Oplysningen skal således i hvert fald gives, når standardskemaet med oplysninger om ekstraskat indgives i den udenlandske jurisdiktion, og således ikke senere end 18 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret.

Til nr. 5

Det følger af minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 1, at Skatteforvaltningen opkræver ekstraskatten med en sidste rettidig betalingsdag, der er 17 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret. Af stk. 2 fremgår det, at uanset fristen i stk. 1 er den sidste rettidige betalingsdag 20 måneder efter den sidste dag i det rapporteringsår, der efter minimumsbeskatningslovens § 51, stk. 4 eller 5, er det omhandlede overgangså. Endeligt fremgår det af stk. 3, at stiftelsesdagen for kravet for ekstraskatten er 15 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret eller 18 måneder efter den sidste dag i det rapporteringsår, der efter § 51, stk. 4 eller 5, er det omhandlede overgangså.

Stiftelsestidspunktet for krav for ekstraskatten følger således den dag, der er frist for at indgive standardskemaet med oplysninger om ekstraskat.

Den sidste rettidige betalingsdag for ekstraskatten er for både ordinære rapporteringsår og overgangsår 2 måneder efter fristen for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat efter minimumsbeskatningslovens § 53, stk. 4.

I forlængelse af det ovenfor under bemærkningerne til nr. 3, 04, beskrevne eksempel, hvor fristen for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat vil være den 30. juni 2028 i den udenlandske jurisdiktion, men den 31. marts 2028 i Danmark, kan der for det første opstå den uhensigtsmæssige situation, at kravet efter minimumsbeskatningsloven vil være stiftet, før indgivelsen af standardskemaet har fundet sted, dvs. på et tidspunkt, hvor kravet ikke nødvendigvis er opgjort. Koblet med fristen for udvekslingen til de berørte jurisdiktioner i eksemplet, som vil være den 31. december 2028 i den udenlandske jurisdiktion, men den 30. juni 2028 i Danmark, kan det for det andet betyde, at kravet om betaling af ekstraskatten, jf. minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 2, vil forfalde allerede den 31. maj 2025 – med andre ord 1 måned inden, at standardskemaet med de relevante oplysninger skal være indgivet i den udenlandske jurisdiktion, og op til 7 måneder inden oplysningerne skal være udvekslet til Skatteforvaltningens kompetente myndighed.

Skatteforvaltningen vil dermed ikke nødvendigvis have modtaget oplysningen om ekstraskatten for koncernenheder med hjemsted i Danmark – heller ikke via meddelelse efter § 53, stk. 3. Derfor vil Skatteforvaltningen ikke kunne oprette og opkræve et sådant krav.

Det er på den baggrund nødvendigt at lade også stiftelsestidspunktet for krav om ekstraskat følge og betalingsfristen for krav om ekstraskat relatere sig til den frist for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat, der er fastsat i lovgivningen i den jurisdiktion, hvor det indgives.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 5, 06, at i minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »der er 17 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret« til »der er 2 måneder efter den frist for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat, der finder anvendelse efter § 53, stk. 4«.

Det vil medføre, at fristen for sidste rettidige betalingsdag i stedet for at relatere sig direkte til rapporteringsåret vil relatere sig til den relevante frist for indgivelsen af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat. Fristen for rettidig betaling af krav om ekstraskat vil i ordinære år forblive 17 måneder (15 måneder plus 2 måneder), hvorimod den i de tilfælde, der er omfattet af ændringsforslag nr. 04 ovf., vil blive 2 måneder efter den frist for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat, der er fastsat i lovgivningen i den udenlandske jurisdiktion. Er der i

denne jurisdiktion tale om et overgangsår vil fristen for betaling af ekstraskatten i Danmark således blive 20 måneder (18 måneder plus 2 måneder).

Det foreslås med ændringsforslag nr. 5, 07, at minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 2, ophæves.

Det er en følge af den foreslåede ændring af § 69, stk. 1, 1. pkt., hvorefter det ikke længere er nødvendigt at opretholde § 69, stk. 2, der specifikt vedrører sidste rettidige betalingsdag i rapporteringsår, der, jf. § 51, stk. 4 og 5, er overgangsår.

Det foreslås med ændringsforslag nr. 5, 08, at i minimumsbeskatningslovens § 69, stk. 3, ændres »15 måneder efter den sidste dag i rapporteringsåret eller 18 måneder efter den sidste dag i det rapporteringsår, der efter § 51, stk. 4 eller 5, er det omhandlede overgangsår« til »den dag, der efter § 53, stk. 4, er fristen for at indgive standardskemaet med oplysninger om ekstraskat«.

Det vil medføre, at stiftelsestidspunktet vil følge den relevante frist for indgivelse af standardskemaet med oplysninger om ekstraskat.

Til nr. 6

Det foreslås efter stk. 2 at indsætte et nyt stykke, stk. 3, om, at minimumsbeskatningslovens § 47, stk. 1, 53, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, og § 56, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 01, 02, 03 og 05, har virkning for regnskabsår, der påbegyndes den 31. december 2024 eller senere.

Det sikres hermed, at ændringerne om indførelse af indenlandsk ekstraskat for statsløse koncernenheder har virkning for regnskabsår, der påbegyndes den 31. december 2024 eller senere, således at de berørte koncerner opnår lettelsen af de administrative byrder i det første regnskabsår, hvor reglen om ekstraskat af underbeskattet overskud finder anvendelse.

Virkningstidspunktet skal således ses i lyset af, at det er vurderingen, at der i forvejen vil skulle opkræves ekstraskat af de transparente enheders indkomst efter reglen om ekstraskat af underbeskattet overskud. Reglen om ekstraskat af underbeskattet overskud finder anvendelse på regnskabsår, der påbegyndes 31. december 2024 eller senere, jf. minimumsbeskatningslovens § 71, stk. 3, og minimumsbeskatningsdirektivets art. 56, som gennemfører implementeringsplanen i erklæringen fra OECDs BEPS Inklusive Framework fra den 8. oktober 2021. Konsekvensen af ændringen vil derfor være, at hele denne ekstraskat opkræves i Danmark.

Til nr. 7

Det foreslås, at i *stk. 3*, der bliver til *stk. 4*, ændres »*stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 7*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2-5,« til »*stk. 3, 2. pkt.*, *stk. 4, 4. og 5. pkt.*, *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 7*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, 04, og nr. 3-5, og minimumsbeskatningslovens § 69, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2 og 3*, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5, 06, 07 og 08,«.

Det betyder, at ændringsforslag nr. 3, 04, og nr. 5, 06, 07 og 08, skal have virkning for regnskabsår, der påbegyndes den 31. december 2023 eller senere, og for hvilke der ikke er foretaget indberetning inden denne lovs ikrafttræden, på linje med de ved lovforslagets foreslåede ændringer af minimumsbeskatningslovens § 53, *stk. 1, 3. pkt.*, *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, og *stk. 7*, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2-5.